

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ nhật, ngày 23/04/2023

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II: PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ NIỆM PHẬT”

NÓI RÕ PHƯƠNG PHÁP ĐỐI TRỊ PHIÊN NÃO (PHẦN CHÍN)

Hòa Thượng nói: **“Đề Kinh của “Kinh Vô Lượng Thọ” là thanh tịnh, bình đẳng, giác. Đây chính là đạo, chúng ta tu hành chính là tu điều này!”**. Trước đây chúng ta thường hiểu, đạo là con đường, là lối đi, là phương pháp, Hòa Thượng nói cho chúng ta một cách rõ ràng hơn: **“Đạo chính là thanh tịnh, bình đẳng, giác”**. Đạo nào hướng chúng ta đến thanh tịnh, bình đẳng, giác thì đó là chánh đạo. Vấn đề then chốt của tu hành là chúng ta phải đạt được đến tâm thanh tịnh.

Sư ông Tịnh Thuận đã nhắc nhở chúng ta: **“Đừng tu danh tu lợi, đừng tu dục tu tình, đừng tu quanh tu quẹo, đừng tu gian tu dối”**. Hòa Thượng Tịnh Không từng nói, không phải đời này chúng ta mới gặp được Phật pháp mà chúng ta đã tu hành nhiều đời, nhiều kiếp nhưng chúng ta vẫn chưa thể khắc chế được phiền não, tập khí của mình. Hiện nay, nhiều người dạy người khác **“tu danh tu lợi”**, thí dụ như làm thế nào để có được nhiều phước báu, làm thế nào để đời sống thanh thoi, an nhàn.

Chúng ta **“tu quanh tu quẹo”** là chúng ta không niệm câu **“A Di Đà Phật”** mà chúng ta tụng, niệm nhiều thứ khác nhau. **“Tu gian tu dối”** là người ngày nay chỉ chú trọng tu hành ở hình tướng, không chú trọng ở việc tu nội tâm. Nhiều người tu hành chỉ mong có nhiều đồ cúng nhưng trong nội tâm của họ thì vẫn còn **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**.

“Dục” là ham muốn. **“Tình”** là cảm tình. Chúng ta **“tu dục tu tình”** là chúng ta cảm tình dụng sự, chúng ta phân biệt đây là con, đây là học trò, đây là trường của ta. Chúng ta chỉ nghĩ đến việc vãng sanh của mình thì đây cũng là điều không đúng. Hòa Thượng dạy chúng ta: **“Chúng ta vì mình mà vãng sanh thì chúng ta không thể vãng sanh. Chúng ta phải vì chúng sanh đau khổ mà vãng sanh!”**. Thích Ca Mâu Ni Phật thành Phật là để hoàn thành học vị cao nhất giúp cho việc độ sinh được tốt nhất. Đạo chính là tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, tâm chánh giác. Nếu ngược lại thì đó không phải là đạo của Phật mà như người thế gian nói đó có thể là **“đạo chích”**, **“đạo tặc”**.

Tổ Sư Tịnh Độ đã dạy chúng ta **“không hoài nghi, không gián đoạn, không xen tạp”** nếu chúng ta không niệm **“A Di Đà Phật”** mà chúng ta niệm cả những câu khác thì đó là chúng ta đã xen tạp. **“Không hoài nghi”** là chúng ta phải tin chắc là một câu

“*A Di Đà Phật*” có đủ năng lực đưa chúng ta vượt thoát sinh tử. Chúng ta “*không hoài nghi*” việc Thích Ca Mâu Ni Phật giới thiệu thế giới Tây Phương Cực Lạc cho chúng ta, chúng ta tin thế giới Tây Phương Cực Lạc là có thật!

Hòa Thượng nói: “*Những việc nhiều loạn, chướng ngại, phá hoại tâm thanh tịnh của chúng ta thì đó chính là Ma*”. Chúng ta chưa đủ công phu để loại trừ những việc có thể chướng ngại tâm thanh tịnh của chúng ta thì chúng ta phải tránh né. Người xưa nói: “*Tam thập lục kế, tẩu vi thượng sách*”. Trong 36 kế, kế chạy là thượng sách. Nếu chúng ta không né tránh vì chúng ta dễ bị những cám dỗ lôi kéo mất đi tâm thanh tịnh. Năm 2019, tôi chia sẻ ở Lễ tri ân Cha Mẹ, tổ chức tại Trung tâm hội nghị Quốc gia, hội trường có 3500 người tham gia, sau khi chương trình kết thúc, ngày hôm sau tôi về nhà cuốc đất, trồng rau như bình thường. Khi xong việc vì chúng sanh thì tôi mau chóng trở về chốn yên tĩnh, xa lìa danh lợi để tôi không bị chúng cuốn theo.

Hòa Thượng nói: “*Nếu chúng ta có thể cẩn thận phòng phạm thì giúp chúng ta có duyên tốt để tăng thêm duyên đến với đạo. Cho dù chúng ta đang ở trong thời kỳ Mạt Pháp, nhiều thiên tai, nhân họa nhưng chúng ta vẫn có thể có thành tựu. Nếu chúng ta lơ là, không chú ý thì tập khí, tâm bệnh của chúng ta liền sẽ hồi phục. Nếu tập khí, tâm bệnh của chúng ta hồi phục thì tương lai chúng ta nhất định đạo lạc!*”. “*Phòng phạm*” là chúng ta cẩn thận phòng ngừa không để phạm phải. “*Đạo*” ở đây nghĩa là chân thành, thanh tịnh, bình đẳng giác. Chúng ta trung thành với đạo không phải là chúng ta trung thành với Phật mà là chúng ta trung thành với tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác. Rất nhiều người đã nhầm lẫn. Chúng ta rất khó khắc phục tập khí nhưng chúng lại có thể hồi phục rất nhanh. Có những người cả đời khắc phục tập khí nhưng chỉ cần một niệm buông lung thì những tập khí này hoàn nguyên y như cũ.

Ngày trước, khi Triệu Thấu và Ngài Ngô Đạt cùng làm quan giữa hai người có mâu thuẫn nên Triệu Thấu đã tự sát. Triệu Thấu đã đi theo Ngài Ngô Đạt Quốc Sư để đọit trả oán thù. Ngài Ngô Đạt Quốc sư có chín kiếp làm cao tăng, tu hành nghiêm túc, đến đời thứ 10, Ngài làm quốc sư, khi Ngài Ngô Đạt Quốc Sư được nhà vua tặng cho một chiếc ghế ngồi làm bằng trầm hương thì Ngài khởi lên một ý niệm danh lợi: “*Quốc sư như ta mới xứng đáng ngồi chiếc ghế làm bằng trầm hương này!*”. Ngài Ngô Đạt vừa khởi lên ý niệm thì Triệu Thấu liền biến thành một ghê mặt người ở đầu gối. Ghê mặt người này chỉ ăn thịt, nếu không dứt thịt cho nó ăn thì nó sẽ ăn thịt của Ngài Ngô Đạt. Chúng ta muốn khắc chế tập khí, phiền não vô cùng khó nhưng tập khí, phiền não dấy khởi, hoàn nguyên vô cùng nhanh.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta ở trong đoàn thể, phiền não, tập khí rõ ràng nhất chính là đồ kỵ. Không có ai là không có tâm đồ kỵ, cho dù là người xuất gia cũng không ngoại lệ!*”. Chúng ta đều có tâm đồ kỵ nhưng mức độ nặng nhẹ, khả năng phản tỉnh nhanh chậm có thể khác nhau. Nếu người nào nói họ không có tâm đồ kỵ thì họ

đã đại vọng ngữ. Tâm đồ kỵ vẫn đang len lỏi, ẩn tàng trong mỗi chúng ta, khi có cơ hội thì nó sẽ dậy khởi.

Hòa Thượng kể, thời Tùy Đường là thời kỳ hoàng kim của Phật Giáo, khi Ngài Lục Tổ Huệ Năng đắc pháp, được Ngũ Tổ truyền y bát thì nhiều người không phục. Nhiều người muốn truy sát Ngài Lục Tổ để lấy lại y bát cho Thầy của họ đó chính là do tâm đồ kỵ của họ. Lục Tổ phải ẩn mình trong một nhóm thợ săn, Ngài phải đi săn, nấu ăn cho những người thợ săn này 15 năm. Tâm đồ kỵ của con người vô cùng đáng sợ! Hàng ngày, Ngài nấu thịt cho những người thợ săn ăn còn Ngài luộc rau trong nồi nước thịt. Sự đồ kỵ đã khiến cho một vị Tổ Sư Đại Đức phải ẩn mình trong suốt 15 năm. Đáng lẽ, trong 15 năm đó Ngài đã có thể mang Phật pháp truyền bá đến rất nhiều nơi. Nhờ hóa thân thành một người đi săn nên Ngài có thể thoát khỏi sự truy sát của những kẻ đồ kỵ.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta không thể hàng phục tập khí đồ kỵ, tham, sân, si, ngạo mạn của cthì chẳng những đạo nghiệp của chúng ta không thể thành tựu mà chúng ta chỉ phá hoại đoàn thể, đạo tràng và phá hoại tâm thanh tịnh của chính mình! Cho dù ảnh hưởng của những tập khí này thâm lặng, không rõ ràng nhưng sức tàn phá của nó là vô cùng to lớn. Những tập khí này sẽ chướng ngại sự thành tựu của các đồng tham, đạo hữu xung quanh chúng ta, chướng ngại việc hoằng pháp lợi sanh”***. Những tập khí này tàn phá đạo tâm hay chính là phá hoại tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, tâm chánh giác của chúng ta.

Hòa Thượng nói: ***“Tội lỗi này là tội lỗi ở Địa ngục ngũ vô gián mà trong Giới Kinh đã nói. Phật Bồ Tát dạy chúng ta tu tùy hỷ. Chúng ta chỉ cần chuyển đổi ý niệm đồ kỵ thì chúng ta chuyển đổi thành tùy hỷ. Người khác có thành tựu lớn lao đến bao nhiêu mà chúng ta phát tâm tùy hỷ với họ bằng tâm chân tâm thì thành tựu của chúng ta sẽ lớn như của họ”***. Chúng ta nhìn thấy người khác làm được thì chúng ta hoan hỷ, tán thán họ. Chúng ta tán thán bằng tâm chân thành, tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, tâm chánh giác. Chúng ta không dễ đề khởi được tâm “tùy hỷ”. “Tùy” là tùy thuận. “Hỷ” là hoan hỷ. Tùy thuận việc làm tốt của họ mà hoan hỷ, vui theo. Người khác khổ công làm nhưng nếu chúng ta tùy hỷ bằng tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng thì chúng ta cũng có công đức như họ.

Hòa Thượng nói: ***“Công đức của tùy hỷ là không thể nghĩ bàn nhưng mọi người không biết công đức của tùy hỷ cũng lớn như tự làm”***. Chúng ta thường không tùy hỷ mà chúng ta sinh tâm đồ kỵ với người. Chúng ta nhìn thấy người làm được việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta phải hoan hỷ tán thán. Những người cho rằng chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh là do chúng ta vì “*danh vọng lợi dưỡng*” là những người có tâm đồ kỵ, lười biếng. Có người nói, trong các buổi lễ tri ân của chúng ta, mọi người thể hiện cảm xúc giống như đang diễn, trông giả tạo. Đó là vì họ không thể sinh khởi được hiếu tâm với Cha Mẹ, họ chưa từng lạy Cha Mẹ, Thầy Cô.

Hòa Thượng nói: “**Khi chúng ta nhìn thấy người khác làm việc tốt mà chúng ta có thể sinh tâm hoan hỷ, có thể giúp đỡ, thành toàn cho họ thì công đức của họ cũng chính là công đức của ta, sự thành tựu của họ cũng chính là sự thành tựu của ta**”. Chúng ta phải biết tu tùy hỷ.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta không làm được mà họ có thể làm được thì chúng ta phải phát tâm giúp đỡ họ. Nếu chúng ta không thể giúp được họ thì chúng ta hoan hỷ, tán thán**”. Nhiều người thường không hoan hỷ, tán thán mà còn mĩa mai, chướng ngại người khác. Ở thành phố Hồ Chí Minh, chúng ta tổ chức lễ tri ân, những người ở trong đạo tràng không giúp chúng ta mời những người trong đạo tràng, họ cho rằng sẽ không có người đến tham dự. Buổi lễ vẫn diễn ra rất cảm xúc. Việc họ đổ ky tạo thành chướng ngại là tội vào địa ngục ngũ Vô Gián. Khi chúng ta làm những vườn rau, họ cũng đổ ky, chỉ trích, họ cho rằng chúng ta làm vì danh lợi. Những vườn rau của chúng ta vẫn đang được mở ra khắp nơi để nhiều người được nhận rau sạch miễn phí. Sự đổ ky chính là đại bệnh của mỗi chúng ta. Nếu chúng ta không nhận ra đại bệnh này thì chúng ta không thể đối trị. Nhiều người không hiểu vì sao họ tu hành hơn 20 năm nhưng họ vẫn phiền não, đó là họ không nhận ra được tập khí của chính mình để đối trị.

Chúng ta tổ chức lễ tri ân, làm vườn rau sạch, làm quy trình sản xuất đậu sạch nhưng chúng ta không phải xin ai hỗ trợ từ ai. Chúng ta trồng rau sạch, làm đậu sạch bằng “tâm sạch” thì chúng ta sẽ có thân tâm khỏe, chúng ta niệm Phật mới có thể có thành tựu.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta chân thành có tâm tùy hỷ thì tâm chúng ta thanh tịnh. Tâm chúng ta chân thật thanh tịnh thì chúng ta sẽ không còn có tâm đổ ky. Nhà Phật thường gọi đây là “Pháp hỷ xung mãn**”. Chúng ta thấy người khác làm việc tốt cho quốc gia, cho dân tộc thì chúng ta tán thán, ủng hộ vậy thì tâm chúng ta không có phiền não. Chúng ta thấy người khác làm việc tốt thì chúng ta vui theo vậy thì tâm chúng ta thường sinh hoan hỷ.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!